

Dokonce se jí zdá, že se kluk usmívá. Zaslechne útržek rozhovoru, když muž otevře dveře auta a nasedne s ním dozadu: v klidu, dovezeme tě k mamince, neboj se.

Zpěvavá intonace, s níž se lidé obracejí na děti, zní z Dimasových úst nemotorně, skoro zlověstně. Otočí se na ni: „Tak na co do háje čekáš?“

Změna tónu neunikne ani dítěti. Dostane strach. Auto se napojí na Hlavní směrem k ulici Bailén, ale doprava je hustá a nedá se jet rychle. Dítě křičí, ptá se, kde je jeho matka, nepochybně mu došlo, že muž vstřícnost jen předstíral, aby ho vlákal do pasti. Dimas vlepí chlapci facku a pláč rázem ustane. V tichu se ozývá pouze potlačované škytání. Žena ve zpětném zrcátku hledá jeho tvář.

„Jak se jmenuješ?“

Dítě odpoví tenkým, roztřeseným hláskem.

„Lucas.“

1. kapitola

Obrazovka ukazuje téměř prázdnou, nehezkou místnost. Uprostřed stojí jen jedna dřevěná židle a na hrubé zdi z neomítnutých cihel visí velký monitor. Zatím nic nenaznačuje, co se tu má odehrávat, ale postupně se připojují další a další počítače. Za pár minut jich tu bude skoro stovka; jejich majitelé se mezi sebou neznají, i když si vychutnají totéž představení. Většina se nachází ve Španělsku, někteří jsou v Portugalsku, v Mexiku, v Brazílii... Často jsou to muži mezi třicítkou a padesátkou, ačkoliv najde se i nějaká ta žena, pár důchodců, dokonce jeden nezletilý... Všichni zaplatili požadovaných šest tisíc eur v *bitcoinech*, a to bezpečnou cestou, beze stop.

Monitor na zadní zdi se rozsvítí. Objeví se zelená plocha fotbalového hřiště. Hráči, kteří se spolu mají utkat, čekají, až budou moct vběhnout na herní plochu, kamera je zabírá jednoho po druhém a pod tvářemi se objevují jejich jména. Je to zápas skupinové fáze Ligy mistrů, kde se mají střetnout Real Madrid se Spartakem Moskva.

Avšak ti, kdo se připojili, se o fotbalové utkání nezajímají. Záběry mají jen dokázat, že jde o přímý přenos. Je nezbytné, aby všichni věděli, že představení bude vysíláno živě, a ne ze záznamu, proto za něj platí tolik.

Hráči vyrazí, každý drží za ruku chlapce nebo děvčátko, proběhne focení, podání rukou, ozve se hymna soutěže, vylosují se strany hřiště. Zápas začíná...

Míč už poletuje, představení ještě nepropuklo. Diváci si zaplatili za to, aby jedna mladá žena, téměř děvčátko, zemřela před jejich očima.

„Mám to!“

Mariajo svým výkřikem prolomila klid panující na Oddělení analýzy případů. Na tohle tady čekali už dva měsíce.